

Messiásvárás

Mindnyájan várjuk a messiást, aki majd megváltja az életünket, várjuk azt a pillanatot, amely jóra fordítja az életünket, és megoldja a bajainkat. Így várták a messiást, a megváltót a zsidók is. Amikor Keresztelő János megjelent, örültek, hogy végre jött valaki, akiben bízhatnak, akiben hinni lehet, akit követhetnek. Majd ő biztos megoldja a gondjaikat, hiszen ő a Messiás, vagy legalább is egy próféta, akit olyan régen vártak. Nagy csalódás volt nekik, hogy Keresztelő János csak a „pusztába kiáltó szó”, aki csak azért jött, hogy „egyengesse” az Úr útját.

Ma már tudjuk, hogy ez az út nehéz és nagyon hosszú lesz. Valahogy úgy, ahogy mindnyájunk élete, a napi életünk hosszú és fáradságos, és egy ilyen hosszú és fáradságos út vezethet el a megváltáshoz. Ez az út elsősorban nem fizikai értelemben hosszú, hanem sokkal inkább lelkiileg. János is elsősorban a bűnbánat hirdetésével, a lelki felkészüléssel egyengette az Úr útját, hogy ha eljön a Messiás, nyitott szíveket és lelkeket találjon.

És milyen a mi lelki felkészülésünk? Mit értünk ezen a felkészülésen? Azt gondolom, hogy éppen ideje belenézni abba a tükörbe, amelyben megláthatjuk a valódi arcunkat. Ne szépítegessünk, ne takargassuk a valóságot sokrétegű álarcokkal, hanem fogadjuk el a tényeket, tegyük le, amit le kell tenni: bűneinket, rossz, de már bevett szokásainkat. Ne féljünk elhagyni látszólagos biztonságot kínáló komfortzónánkat, és lépünk a változás, az újjászületés útjára!

Az Advent mindnyájunk számára a várakozás, a készülődés ideje. Mi is várjuk a Messiás eljövetelét, a kis Jézus születésének ünnepét, a Karácsonyt, de várakozni csak akkor érdemes, ha közben felkészülünk az ünnepekre, és nemcsak a környezetünket, lakásunkat készítjük elő, hanem a lelkünket is.

Gondoljuk át, mit jelent nekünk és családjainknak a Karácsony, mi fontos az ünnepekben, és tegyük meg mindent, hogy a Karácsony tényleg a szeretetről szóljon! Az Advent ideje legyen a lelki felkészülés és a jó cselekedetek ideje, hiszen így várhatjuk legjobban a Messiás eljövetelét.

Bidló András, Sopron

„Ez volt kezdetben az Istenhez (szóló).” (Jn 1,2)

- Mikor szólítom meg Istent? Miért?
- Honnan számítom a kezdeteket? Melyekét? Milyen alapon?
- Mennyi élet van bennem?

[Angel]

